

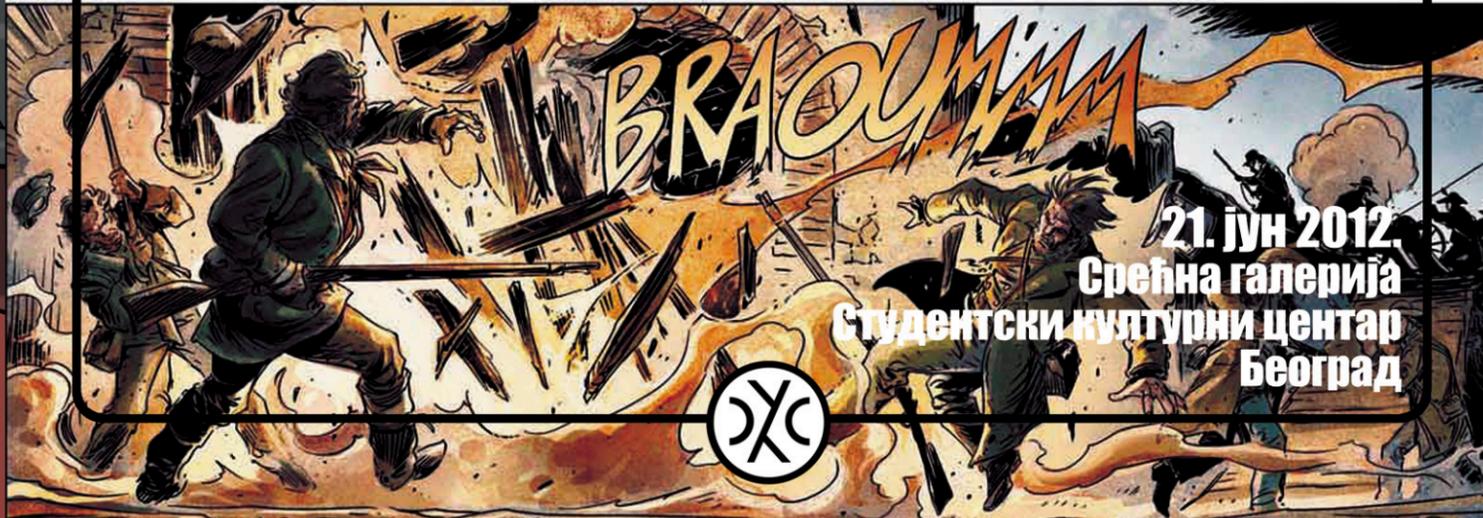
Бранко Плавшић
 Рајко Милошевић Гера
 Зоран Јањетов
 Дарко Перовић
 Сибин Славковић
 Дражен Ковачевић
 Драган Лазаревић
 Владимир Крстић Лаци
 Леонид Пилиповић
 Горан Ђукић Горски
 Вујадин Радовановић
 Зоран Туцић
 Сениша Радовић
 Алекса Гајић
 Тихомир Челановић
 Сениша Бановић
 Јован Укропина
 Милош Славковић
 Боривоје Грбић
 Иван Шаинович
 Владимир Алексић
 Дарко Пајчин
 Озрен Миждало

Удружење Стрипских Уметника Србије представља:

ДО РЕАЛИЗАЦИЈЕ ОД ПОСТАВКЕ

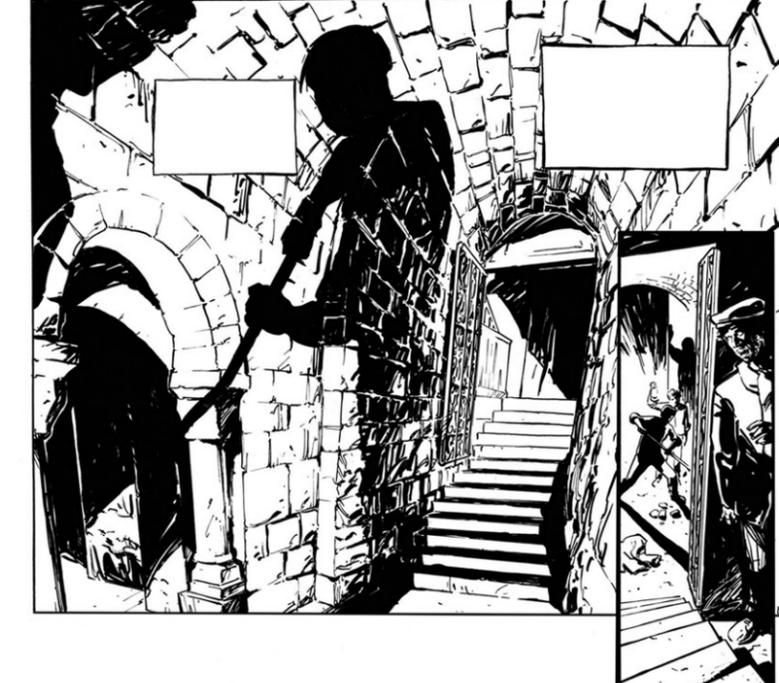
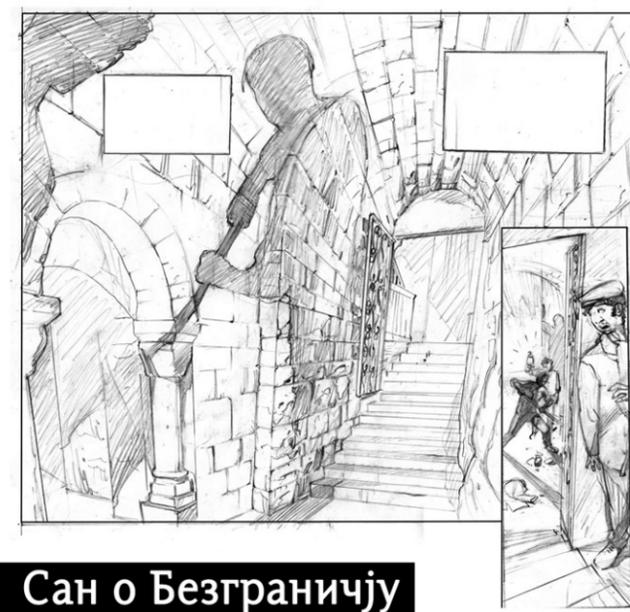
групна изложба **02**

21. јун 2012.
 Срећна галерија
 Студентски културни центар
 Београд

импресум: Удружење стрипских уметника Србије / Циклус групних изложби - 2 / од ПОСТАВКЕ до РЕАЛИЗАЦИЈЕ
 / Срећна галерија Студентског културног центра, Београд / 21. јун 2012. / ликовно обликовање каталога: Боривоје Грбић
 / у име Удружења стрипских уметника Србије: Зоран Туцић / www.usus.org.rs / у име "Срећне галерије" СКЦ: Мики
 Пејшчић, www.skc.org.rs / подршка: Културна мрежа "Пројекат Растко", www.rastko.rs

Сан о Безграничју

О стриповима, замислима, поствареностима

Једна од најживајих урбаних легенди и неразјашњених тајни 20. века ширила се међу децом и заснивала се на утиску да стрипове раде машине. Не да их цртају и пишу, већ да их својим беспрекорним машинским мозгом одмах сагледавају и пројектују на основу дечјих потреба и непосредно их печатају у штампаријама.

Много пута сам за ово чуо. Овај утисак су многи тек око пунолетства разбили, сазнавајући успут и да су још понеки дечји снови од другачијег ткања, смисла и сврхе.

Из искуства сам знао и одакле утисак о стрипо-стројевима, свезнајућим умовима. Он долази због савршенства, саливености ликовне и приповедне коју стрип има. И то је увек тако, без обзира да ли га гледали на пејинским зидовима, средњевековним фрескама, народним „дашчицама“ или страницама савремених часописа.

Приповедање у сликама је, добри зборе, једно од великих ментално-културних достигнућа човечанства. И ничим не уступа музици или филму по свом чаробном учинку, прочишћавању целог бића.

Али, напор прибирања сваковрсних личних сила које стварање стрипа изискује од свог творца јесте и један од најчудеснијих процеса уметничке праксе. Тај процес оставља документе сваке фазе рада, на начин који у другим уметностима није толико очигледан.

Зато је наш однос пред скицама или оловкама будућег стрипа толико пун страхопоштовања, зато толико жудимо да их видимо. Поштујемо готов стрип, али заједно са његовим ствараоцима, знамо да је ментални микрокосмос из којег је створен неупоредиво већи, безграничнији, плоднији и живљи. Кроз сиже радње, скице и оловке ми, у ствари, жудимо да се додатно напојимо тог бескраја.

Зато је ова изложба, ово завиривање у мајсторске радионице, догађај од значаја за нашу културу. Она је слављење Безграничја, онога што приповедачи у сликама у себи урођено имају.

Зоран Стефановић

